

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 1. Vtrum solus Deus operetur interius ad effectum Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

QVÆSTIO LXIV.

De Ministro Sacramenti.

In Decem Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Verum solus Deus operetur interius ad effectum Sacramenti?

Respondetur; Solus Deus operatur interiore effectum Sacramenti, vt agens principale: Minister autem, per modum instrumenti. Vbi

Notandum Primò, Contra Hæreticos huius temporis, Ministrum Sacramenti reconciliare nos Deo, & remittere peccatum, non solum tantquam concionatorem, sed per veram potestatem ministerialem. Patet hoc Matth. 16. v. 10. *Tibi dabo clauis regni caelorum, quacumque ligaueris super terram, erunt ligata & in caelis.* & Matth. 18. v. 18. *Quacumque ligaueritis super terram, &c.* Quæ verba non possunt intelligi de concione; quia quiuis concionari, potest sic remittere peccata. Ioannis 20. v. 22. *Insufflauit in discipulos suos, & dicit eis; Accipite Spiritum sanctum, quorum remisistis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.* Quo tam insigni facto (inquit Concil. Trident. sess. 14. cap. 1.) *& verbis tam perspicuis, potestatem remittendi & retinendi peccata, ad reconciliandos fideles post Baptismum lapsos, Apostolis & eorum legitimis successoribus fuisse communicatam, vniuersorum Patrum consensus semper intellexit.* Ratio est; Quia Sacramenta conferunt gratiam ex opere operato, vt supra ostensum est. Atqui minister est causa Sacramenti, scilicet secundariâ & ministerialis: ergo simili modo est causa gratiæ. Vnde

Notandum Secundò, Ministrum non esse causam gratiæ aut remissionis peccatorum, nisi mediante Sacramento, quatenus nimirum illud conficit & applicat; contra quosdam, qui imaginantur Characterem habere immediatè influxum in animam eius, cui confertur Sacramentum. Patet ex D. Augustino lib. 4. de Baptismo cap. 22. *Sacramentum (inquit) ministrorum operâ corporaliter adhibetur; sed Deus per illud, hominis consecrationem spiritualiter operatur.* Et lib. 3. contra literas Petilianæ Donatistæ cap. 54. *Ad dispensandum & ministrandum verbum ac Sacramentum, aliquid est, (minister scilicet): ad mundandum verò ac iustificandum, non est aliquid; quia hoc non operatur in interiore homine, nisi per quem creatus est totus homo: Intellige, non operatur immediatè, ac proprio influxu, sed bene mediate.*

ARTICVLVS II.

Verum Sacramenta solum sint ex institutione diuina?

Notandum est; Quosdam existimasse, non omnia Sacramenta esse immediatè à Christo instituta; sed Confirmationem sub hac Ma-

teria & forma institutam à Concilio Meldensi circa annum Domini 845. Ita Halensis 4. parte qu. 24. membro 1. quem sequitur Bonauentura in 4. dist. 7. q. 1. Et Magister dist. 23. videtur sentire extremam Vnctionem institutam à beato Iacobo; quamuis possit hoc benignè explicari, institutam pro promulgatam.

Dico Primò, Fide tenendum est, omnia Sacramenta nouæ legis immediatè à Christo domino esse instituta. Est definita in Concil. Tridentino sess. 7. can. 1. *Si quis dixerit Sacramenta nouæ legis non fuisse omnia à Christo instituta, Anathema sit.*

Omnia Sacramenta nouæ legis sicut à Christo immediatè instituta.

Dices; Hoc intelligendum generatim de institutione mediata vel immediata: quod enim Apostoli, vel Concilia instituerunt, à Christo censetur institutum. Sed contra: Primò, Quia nemo de tali institutione potuit dubitare. Secundò, Quia Conc. Trident. sess. 14. can. 1. de extrema Vnctione hanc responsionem excludit, definiens extremam Vnctionem à Christo domino esse institutam & ab Apostolo Iacobo promulgatam: vbi Apostolo relinquit solum nudâ promulgationem, Christo tribuens immediatam institutionem. Idem potiori iure sentiendum de Confirmatione, quia est Sacramentum perfectionis imprimens characterem. Tertiò, Quia eodem modo Christus diceretur instituisse omnes ceremonias Ecclesiæ; quia saltem mediatè instituit per Ecclesiam, cui hanc auctoritatem dedit; quod tamen negat Concil. Tridentinum sess. 21. c. 2.

Nunc Probatur aliquot Rationibus. Prima, Cum Sacramenta ex vi suæ institutionis conferant gratiam, oportebat vt immediatè ab ipso auctore gratiæ instituerentur. Secunda, Sacramenta veteris legis omnia fuerunt immediatè à Deo instituta; multò ergo magis Sacramenta nouæ legis, quæ infinitis partibus superant vetera. Tertia, Quia Christus est auctor nouæ legis: ergo & Sacramentorum eius, quæ sunt veluti præcipuæ bases, quibus lex noua, & forma reipublicæ Christianæ consistat. Quarta, Ceremoniæ & ritus ab Apostolis instituti, possunt ab Ecclesia mutari: vt expressè docet Concil. Tridentinum sess. 21. cap. 2. de communionem sub vtraque specie: Atqui nullius Sacramenti materia, forma, aut virtus potest ab hominibus mutari; vt ibidem insinuat Concilium: ergo nullum Sacramentum institutum est ab hominibus. Quinta, Fauet Scriptura 1. ad Corinth. 4. vers. 1. *Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.* Vnde Ambrosius lib. 4. de Sacramentis cap. 4. *Auctor Sacramentorum quis est, nisi Dominus IESVS?*

Rationes congruentia.

Dico Secundò, Christus est auctor Sacramentorum per naturam humanam, seu per potestatem excellentiæ, quam habebat in natura humana ex vnione ad personam Verbi. Probatur Primò, Quia per naturam humanam satisfecit pro peccatis nostris, & omne bonum spiritale nobis promeruit; vt patet ex supra dictis de Merito Christi. Atqui per Sacramenta applicantur nobis Christi merita: ergo

Instituta ea quæ homo potestare excellentiæ.

Minister nos verè Deo reconciliat.

Non autem eius Character.